

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun
Iurie Bejenaru,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
avocatului Ion Căpățînă,

în lipsa:

petiționarului Sobieski-Camerzan Gheorghe, care a depus cerere de
examinare lipsa sa, în legătură cu imposibilitatea
prezentării,

a judecat, în ședință publică, cererea de revizuire împotriva încheierii
judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 august
2012, declarată de petiționarul

Sobieski-Camerzan Gheorghe,
XXXXXXXXXX

Termenul de examinare,
instanța de recurs: 12.10.2018 – 30.10.2018.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea cererii de revizuire.

Avocatul a solicitat admiterea acesteia.

Asupra cererii de revizuire, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. La 03 iulie 2012, Sobieski-Camerzan Gheorghe a depus o plângere la
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în baza art. 313 Cod de procedură penală,
solicitând declararea nulității ordonanței Procurorului Anticorupție interimar,
Viorel Morari, din 28.06.2012, prin care i-a fost respinsă plângerea împotriva
acțiunilor procurorului în Procuratura Anticorupție Andrei Balan.

El a invocat că pe parcursul judecării cauzei sale penale, procurorul Andrei Balan ar fi influențat psihologic judecătorul, amenințându-l cu pornirea urmăririi penale pentru uz de acte false la obținerea diplomei de licență, în vederea emiterii unei sentințe de condamnare în privința lui.

2. Prin încheierea din 02 august 2012, judecătorul de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a dispus: „*Se respinge plângerea înaintată în baza art. 313 CPP de reclamantul Sobieski-Camerzan Gheorghe în care solicită declararea nulității ordonanței Procurorului Anticorupție interimar Viorel Morari din 28.06.2012, prin care a fost respinsă plângerea sa aferent la acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție Andrei Balan*”.

Instanța a constatat că afirmațiile reclamantului sunt nefondate, iar ordonanța contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, nefiind stabilite încălcări de procedură care ar fi afectat drepturile ultimului.

3. La 04 septembrie 2018, Sobieski-Camerzan Gheorghe a depus o cerere de revizuire, în care solicită casarea încheierii nominalizate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța competentă.

Revizuentul a invocat că la 13.02.2018, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza Sobieski-Camerzan Gheorghe c. Republicii Moldova (cererea nr. 3792/02), din conținutul cărei rezultă violarea art. 8, 13 și art. 1 al Protocolului adițional la CEDO.

Astfel, el este stabilit că el a fost condamnat ilegal și, până în prezent, suportă consecințe negative grave.

4. Judecând cererea de revizuire în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal, concluzionează că aceasta urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului pot fi supuse revizuirii dacă, cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta, continuă să se producă și nu poate fi remediată decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.

În sensul vizat se atestă că, prin hotărârea din 13 februarie 2018, CtEDO a statuat că în perioada desfășurării evenimentelor, Sobieski-Camerzan Gheorghe exercita profesia de avocat. În anul 2000 și-a amenajat cabinetul în încăperea din centrul Chișinăului. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile a fost revendicat de către Sobieski-Camerzan Gheorghe, de Ministerul Afacerilor Interne și de Consiliul municipal Chișinău. La 01.07.2004, colaboratorii de poliție au sigilat încăperile în cauză, fiind întocmit un proces-verbal cu o listă de obiecte găsite acolo, inclusiv mobilier de birou și numeroase cărți juridice.

La 12.07.2004, Sobieski-Camerzan Gheorghe a depus o plângere la autoritățile statului pentru a denunța acțiunile colaboratorilor de poliție. Prin ordonanța din 15.04.2005, Procuratura mun. Chișinău a dispus neînceperea urmăririi penale, pe motiv că nu au fost întrunite elementele componenței de

infrațiune. În urma cererii de recurs a reclamantului, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău a menținut ordonanța de neîncepere a urmăririi penale prin încheierea irevocabilă din 29.08.2005. Reclamantul a depus un recurs în anulare împotriva acestei încheieri. Prin decizia irevocabilă din 13.12.2005, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, motivând că instanțele inferioare nu au elucidat temeiul juridic exact al intervenției litigioase a poliției în acest caz. Prin încheierea definitivă din 16.03.2006, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău a menținut din nou ordonanța procuraturii de neîncepere a urmăririi penale. Instanța a omis să ofere un răspuns la întrebarea ridicată de Curtea Supremă de Justiție.

La 16.01.2005, reclamantul a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, revendicând dreptul său de proprietate asupra bunurilor litigioase. Invocând prevederile art. 8 din Convenție, el a solicitat, de asemenea, repararea prejudiciului material și moral pe care l-ar fi suferit ca urmare a acțiunilor colaboratorilor de poliție. La 25.03.2005, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău a respins acțiunea pe motiv că reclamantul nu prezentase niciun act care să ateste dreptul său de proprietate sau de posesie asupra încăperilor. Această hotărâre a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău la 02.06.2005 și de Curtea Supremă de Justiție la 10.08.2005. Ulterior, au urmat o serie de proceduri civile și administrative împotriva reclamantului, din partea Ministerului Afacerilor Interne și a Consiliului Municipal Chișinău întru determinarea proprietarului bunurilor în litigiu. În final, instanțele de judecată au decis că dreptul de proprietate aparține autorităților publice locale din municipiul Chișinău. Totodată, ele au stabilit că evacuarea reclamantului din încăperile în litigiu a fost efectuată cu încălcarea flagrantă a prevederilor legale, potrivit cărora apărarea drepturilor civile încălcate urma să fie realizată pe cale judiciară.

Invocând art. 8 din Convenție, reclamantul s-a plâns de sigilarea cabinetului său de avocat.

La fel, reclamantul a pretins că nu a dispus de un recurs efectiv în sensul art. 13 din Convenție, pentru a-și exercita drepturile sale garantate de art. 8 din Convenție.

Astfel, CtEDO, în cazul petiționarului Sobieski-Camerzan Gheorghe, a constatat încălcarea art. 8 art. 13 din Convenție, în ceea ce privește sigilarea biroului reclamantului și a art. 1 Protocolul 1 din Convenție, în ceea ce privește sechestrul asupra bunurilor mobile ale reclamantului.

Totodată, prescripțiile din 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, expres prevăd că pot fi supuse revizuirii doar acele hotărâri irevocabile în cauzele căror CtEDO a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului.

Circumstanțele expuse supra relevă, însă, că prin hotărârea din 13 februarie 2018, invocată de petiționar, CtEDO a constatat încălcări în dosarul lui privind sigilarea biroului și sechestrul bunurilor mobile, în cadrul cărui a fost pronunțată încheierea irevocabilă din 16.03.2006 de către Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

În același timp, în cauza de pe rol, Sobieski-Camerzan Gheorghe solicită revizuirea altei încheieri, adică celei din 02 august 2012, pronunțată de către

judecătorul de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău în altă cauză – privind respingerea plângerii lui Sobieski-Camerzan Gheorghe înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, despre declararea nulității ordonanței Procurorului Anticorupție interimar, Viorel Morari, din 28.06.2012, prin care i-a fost respinsă plângerea cu privire la acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție Andrei Balan.

Prin urmare, dat fiind că Sobieski-Camerzan Gheorghe nu a prezentat instanței vreo hotărâre CtEDO în dosarul privind încheierea irevocabilă a judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 august 2012, iar hotărârea CtEDO din 13.02.2108 nu se referă la această cauză, cererea de revizuire este una neîntemeiată.

Conform art. 464¹ alin. (10) Cod de procedură penală, instanța respinge cererea de revizuire în cazul în care constată că este neîntemeiată.

Rezultă că, odată ce cererea de revizuire este neîntemeiată, ea urmează a fi respinsă (*pct. 3. din decizie*).

5. Conform art. 464¹ alin. (10) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Respinge ca neîntemeiată cererea de revizuire declarată de petiționarul Sobieski-Camerzan Gheorghe împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 august 2012, privind respingerea plângerii ultimului, înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, despre declararea nulității ordonanței Procurorului Anticorupție interimar, Viorel Morari, din 28.06.2012, prin care i-a fost respinsă plângerea cu privire la acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție Andrei Balan.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 noiembrie 2018.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru